

Betatt av Bøler

BØLER ER OSLOS PERLE OG STORESTOLTHET, IFØLGE EGIL HEGERBERG. HAN VIL BEGRENSE TILFLYTNING TIL BYDELEN VED Å BYGGE EN MUR.

TEKST: ANDREAS AUBERT andreas.aubert@erlikoslo.no

FOTO: DIMITRI KOUTSOMYTIS dimitri@erlikoslo.no

- Bøler bør få bystatus.

- Du liker Bøler?

- Helt topp! Oslos perle. Du kan ikke skrive for mye om det, for det skal være litt hemmelig. Jeg vil ikke ha alskens folk flyttende opp hit. Bøler skal ha en mur rundt seg. Vi skal ikke ha noen Oppsal-folk hit, for eksempel. Vi har vært litt plaget av innflytning fra Oppsal. Fordi det er såpass nært, hender det at de går tur hit. Når de ser hvor mye finere det er her, så får de lyst til å flytte hit. Men det er få fra Oppsal som har råd til å bo her, påstår trubaduren.

Egil bor nå like i nærheten av barndomshjemmet.

- Det nytter ikke å flytte for langt unna barndomshjemmet. På 90-tallet bodde jeg en del forskjellige steder i byen. Jeg merket hele tiden at jeg hadde en uklar angst, at det alltid var utrygt. Det var en følelse som det var vanskelig å vite hva kom av. Så skjønte jeg etter hvert at det hang sammen med avstanden til Bøler. Jeg bodde en gang helt ute ved Lysaker, og det var veldig problematisk. Det er jo temmelig langt unna. Da jeg bodde på Nordstrand var det ikke fullt så galt. Men nå har jeg flyttet tilbake - det er ti år siden, og jeg har funnet igjen roen.

Bøler har alt, mener Egil, og peker på den fantastiske nærheten til marka kombinert med en relativt kort avstand til byen.

- Så har man jo alle fasiliteter: Bøler bad, Bøler bibliotek, Bøler samfunnshus - et samlingspunkt for bydelens befolkning. Og ikke minst, den nye Bøler flerbrukshall. Jeg er veldig glad for at vi i bydelsutvalget fikk igjennom at det skal hete akkurat det, og ikke det mer slappe Bølerhallen. Det ville vært mer typisk. Bølerhallen - da ser man for seg at den bare kan brukes til én ting. Bøler flerbrukshall ligger også bedre på tunga. Bare smak på ordet, oppfordrer han, og begynner å smatte. - Det klinger godt, det er noe man får lyst til å bruke til mye, til flere ting. Ikke bare spille ball. Hvis man skal ha konfirmasjon, og man ikke har plass til 25 gjester hjemme, så leier man bare Bøler flerbrukshall.

Nærhet til Marka og mange fasiliteter av typen svømmehall og bibliotek er det også andre bydeler som har.

- Ja, men de er ikke så nær marka, har ikke så mange forskjellige fasiliteter, og så er det et godt miljø, vet du, sier Egil. - Det er akkurat passe avstand til byen. Det er lurt å være litt langt ute på banen. Det er mange som tenker at de må bo litt nærmere byen, så det ikke tar så lang tid å komme seg til sentrum. Det de glemmer er at når de kommer på t-banen, så er det jo fullt. Det er ikke sitteplasser igjen, fordi det sitter Bøler-folk på alle plassene. Det er noe vi jobber knallhardt for her - at ikke linje 3 til Mortensrud skal utvides og bli lengre. Akkurat per i dag så er det helt perfekt. Det er veldig sjeldent at man ikke får sitteplass når man går på Bøler.

mitt
OSLO

EGIL

H

E

G

E

R

B

E

R

B

E

R

Egil Hegerberg hvis første plate fra 1996 solgte 40 000 eksemplarer. Han spiller også bass i rockebandene Black Debath og Thulsa Doom, samt driver plateselskapet Duplex Records.

På tross av sin entusiasme medgir Egil at selv Bøler har sine svakheter. Han betrygger oss om at disse snart blir rettet opp.

– Vi får ny kirke her oppe. Det gleder jeg meg til. Den gamle kirken er en brakkekirke bygd på dugnad tidlig på 60-tallet.

Den holder ikke den standard jeg venter.

Det er trekkfullt, det lekker. Det gjør at jeg ikke klarer å konsentrere meg ordentlig om prekenen og prestens ord. Det synes jeg tar fokus bort fra det hellige, herlige budskap: at snart skal Han vende tilbake.

– Noen kan tro at det er du...

– ...som har vendt tilbake? skyter Egil inn. – Jeg vil ikke bygge opp under slike teorier. Folk får mene hva de vil. Hvis folk ser på meg som en frelser, så synes jeg det er

hyggelig. Jeg tar det til etterretning. Men jeg ser ikke på meg selv som Guds sønn som skal redde mennesket. Jeg ser heller på meg selv som en krysning mellom en visesanger og en standupkomiker, som også har spilt i rockeband. Jeg er ikke noe spesielt bra til noen av delene, men av en eller annen grunn har jeg klart å gjøre det til et levebrød allikevel. Men at noen ser på meg som en direkte etterkommer av Gud Fader der oppe i himmelen, og hans helige ånd – dem om det. Bare hyggelig.

På 90-tallet var ikke Egil fullt så from: All taggingen i Oslo opprørte ham, og da noen tagget på bilruta hans, skrev han en eksplisiv sang om problematikken.

– Det var jo et kjempeproblem på 90-tallet, men det fikk jeg heldigvis ordnet opp i. Sangen min tok veldig tak i problemet, og jeg brukte ungdommens eget språk – sterke språklige virkemidler. Jeg fikk på den måten kontroll med taggingen, der politikerne hadde mislyktes. Det er jo ikke noe problem lenger, påstår han.

Jeg påpeker at det nok finnes folk som

fremdeles mener det er et problem, men det avfeier han umiddelbart. Samtidig finnes også tagging som Egil finner beikende. Han trekker særlig fram en tagg fra 80-tallet, under Bølerbrua.

– Det er den legendariske sædfuck- og

er ikke bare galt med tagging heller, det kan være at folk har noe viktig på hjertet, slik som sædfuck. Det kan også hende at det er jeg som med alderen har modnet litt. Jeg hisset meg mer opp over sånt da jeg var yngre, i min ungdoms fulle kraft.

Og så var det jo det at det var noen som tagga på ruta mi. Med én gang jeg flyttet til tredje etasje, så ble det straks mindre av det.

– Tror du man kunne gjøre den gamle kirka mer attraktiv om den hadde blitt dekorert med denne typen tagger?

– Street art, ja. Men jeg er redd den gamle kirka er i såpass dårlig stand. Det er jo en brakkekirke, bygd av gamle brakker. Den blir vi nok nødt til å sende som nødhjelp til et land med mindre kirker. Det er den beste bruken jeg kan se for meg av den.

bowiekniv-taggen. Hva det betyr er ikke godt å si, men det er blitt et slags landemerke for Bøler. På Facebook er det en egen interessegruppe for den taggen. Den har blitt overmalt en rekke ganger – kommunen har malt brua grå – hvorpå folk har vært ute i nattens mulm og mørke og

– HVIS FOLK SER PÅ MEG SOM EN FRELSE, SÅ SYNES JEG DET ER HYGGELIG. JEG TAR DET TIL ETTERRETNING.

gjenreist taggen. Tidlig på 90-tallet, hvor det var en periode den var overmalt, var det en bekjent av meg som ville søke om støtte fra byrådet for å reparere sædfuck/bowiekniv-taggen.

Egil mener at taggen er et kulturminne, og skulle ønske all tagging hadde vært av samme kvalitet.

– Når det gjelder bra tagger, så har vi jo også «smadre patriarkatet» på Grønland, det er min personlige favoritt, og «små-godt er digg», som var på Bogerud. Det

Artisten liker Oslo veldig godt, men mener det kan skyldes vanens makt.

– Jeg vet ikke så mye om hvordan byer egentlig skal være. Men tenk på Phoenix i Arizona, hvor det stort sett er 42 grader. Da synes jeg det er bedre med Oslo, hvor det kan regne litt og sludde litt, men hvor det stort sett ikke er 42 grader. Det er bedre med ti minus enn 42 pluss. Hvis det er kaldt kan man kle på seg, men det nytter ikke å kle seg for 42 grader. Bli det 42 minus, da er det også vanskelig å kle seg. Men det har vi ikke i Oslo. Du kan se på de to andre byene som det er naturlig å sammenligne Oslo med, som da er Phoenix og Karasjok. Det er 42 minus i Karasjok, og 42 pluss i Phoenix, og her er det fra i verste fall minus 20 opp til et par og trede om sommeren. Perfekt med litt variasjon.

Oslo har også et rikt kulturliv, ifølge Egil.

– Jeg spiller jo stadig konserter i denne byen. Men det er jo først og fremst Bøler som er hemmeligheten bak Oslos suksess, med sitt pulserende liv, rike handelsmiljø og kulturliv.

Egil mener Bølers innflytelse på byen for øvrig er litt skjult.

– Ja, det er litt hemmelig. Men det er her det skjer, Bøler er et kunstnersenter, litt utenfor allfarvei.

– Det er mange blokker på Bøler – det er kanskje ikke det man umiddelbart forbinder med kunstnere?

– Det er mange kunstnere som ikke har råd til å kjøpe seg villa oppi åsen. Da blir det blokk på bøler i stedet. Men vi har kunstnerboliger oppe på Trolltun, der hvor Anne Cath. Vestly bodde. Det er rett og slett et eget boområde, med en haug med hus hvor det bare bor kunstnere. For å kjøpe hus der er det en forutsetning at man er kunstner.

– Anne Cath. Vestlys ånd bæres videre?
– Ja, mange av bøkene hennes handler jo egentlig om Bøler: livet i blokk og så videre.

Egil påstår at det kun er Bøler som betyr noe for ham, og at resten av byen er lite interessant, men han modererer fort ut-sagnet.

– Karl Johans gate synes jeg er veldig vakker. Det er mange fine butikker der, som jeg liker å gå og handle i, for eksempel Friabutikken. Nidar Bergene hadde et utsalg der, men det tror jeg har blitt nedlagt. Så har vi Aker brygge. Fantastisk! utbryter Egil. – Nydelig arkitektur, vennlig atmosfære, god service.

Han tar en lang pause, og legger til at det kanskje er litt kostbart. Det gjelder både eiendomspriser og serveringspriser.

– Men det er ikke dyrt i forhold til beliggenheten, føler jeg. Aker brygge er på en måte sentrums Bøler, med sin nærhet til sjøen, som er sentrums marka.

Om man vil ta en dukkert, finnes det gode muligheter på Bøler også. Vil man bade i ferskvann kan man gå til Nøkle-vann, femten minutters gange fra Bøler sentrum. Her kan man også stå på skøyter om vinteren.

– Skulle det ikke være badetemperaturer i Nøklevann, så har vi også Bøler bad – alltid åpent, 32 grader. Perfekt for revmatikere, eldre og babyer. Jeg tror mange flytter hit på grunn av Bøler bad, fordi det er et veldig varmt bad, som kan lindre revmatisme, påstår Egil.

– Du har vært mye på turné rundt i Norge. Hvordan ser du Oslo sammenliknet med disse andre byene?

– Større enn Husnes, større enn Kvines-

Bølers restaurantstripe, bestående av to «restauranter».
Avocados er strengt tatt ikke en restaurant, men kanskje man kan få en varm Børek, forteller Egil

dal. Oslo er større enn Førde. Det er større enn stort sett hvilket som helst sted jeg har spilt i Norge. Men selv om det er stort, så er det jo mye mindre enn New York. Visste du det? New York kan jo bli litt i største laget. Det som også er fordelen med Oslo, sammenlignet med en del andre byer jeg er i, er at i Oslo vet jeg hvor de fleste ting er. Det gjør det mye lettere, mer forutsigbart. Både Bergen, Trondheim og Stavanger har veldig forvirrende sentrum. De bukker og krøtler seg, det er vanskelig å holde styr på

FOLK SOM I UTGANGSPUNKTET DRIVER MED ROCK KOMMER TIL Å LEGGE ROCKEN PÅ HYLLE, OG I STEDET SPILLE I OPERABAND.

hvordan ting ligger i forhold til hverandre. Det synes jeg de har fikset mye bedre i Oslo. Det er mye lettere å orientere seg her, særlig når man er herfra, har bodd her hele livet og vet hvor altting er.
– Hvor er den beste utepilsen om sommeren i Oslo?
– Den aller beste er på verandaen hjemme. Når drakk jeg sist utepils på et

serveringssted i Oslo? spør han seg, og tar en lang, teatralisk pause.
– Det er vel på Stargate på Grønland, det må være den beste. Det ligger like ved elva, der man kommer opp fra t-banen.

Egil trekker også fram Gamlebyens gjestgiveri som et bra sted å besøke for god utepils. Han liker Gamlebyen og kunstnermiljøet som er der. Han er meget negativ til operaen, og frykter den vil sugelivskraft ut av kunstnermiljøet.

– De har investert så mye penger i operaen, at nå kommer kunstnere fra alle sjangere og stilarter til å trekkes mot operaen og begynne å jobbe der. Med det resultat at resten av kulturnorge utarmes. Folk som i utgangspunktet driver med rock kommer til å legge rocken på hylla, og i stedet spille i operaband. Billedkunstnere kommer til å male baktepper.

Egil trøster seg med at operaen kommer til å drukne når havnivået stiger.
– Det er bare å fyre for kråka og kaste penger ut av vinduet. De burde heller satse penger på rocken og rockens største Rockefeller og gitt den fire milliarder i stedet.

Den ligger jo trygt foreløpig, godt oppe i byen. Så kunne heller rocken sugd kreativ kraft ut av resten av kulturnorge. Det ville vært mye mer positivt, sett fra mitt synspunkt. Jeg liker rett og slett rock bedre. Rock er liksom kulere musikk enn opera, synes jeg.

Som ung var Egil aktiv i speideren, og han har også skrevet en sang som er den reneste kjærlighetserklæring til speiderbevegelsen.

– *Tror du at speiderbevegelsen, hvis den var mer aktiv i bybildet, kunne gjøre en god innsats når det gjelder for eksempel rusproblematikk?*

– Ja. Speideren kunne gjort mye mer på rusfeltet. Det er nok litt utpang på patruljeturer, og litt sånn sniffing, kanskje. Men ellers er det nok mye mer speideren kunne gjort.

Han tror at speiderne kunne hjelpe de vanskelighetstilte i byen.

– Det er klart at i kraft av sin uniform og kunnskap om knuter og førstehjelp, så kunne speideren absolutt gjort en innsats. Jeg tror det forekommer at speideren en-

gasjerer seg i sånne ting. Jeg husker vi serverte på Alternativ jul i min tid. Men nå skal ikke jeg ta ansvar for hva speideren gjør i dag, i og med at jeg ikke er engasjert i speideren lenger. Hva speideren holder på med – de er vel først og fremst ute i skogen, marka. Der kan man også hjelpe rusmisbrukere.

– *Det kan virke som speideren er litt eskapistisk – de isolerer seg og trekker seg unna der de virkelig trengs.*

– Nja, men det er jo mange ting som trengs i samfunnet. Vi trenger jo noen som dyrker friluftslivet, som kan lage bord av stokker og tau. Vi skal ikke kimsse av det heller – at de kanskje i kraft av sin eskapisme kan få folk til ikke å komme i kontakt med disse negative miljøene i utgangspunktet. Hvis disse unge, lettpåvirkelige speiderne skal løpe rundt i rusmiljøet og hjelpe til, blir de raskt rekruttert inn i et liv i narkohelvetet og prostitusjon. Dette er en fareside ved å la disse åtte- til tiåringene fly nede ved strøket. Jeg vet ikke – jeg er skeptisk, sier Egil.

Så viser han oss restaurantstripa, med

hele to restauranter, hvorav en strengt tatt ikke kvalifiserer som restaurant. Egil peker på butikken Avocados.
– Den er kanskje ikke en restaurant, men man kan kanskje få en varm børek. De har også et førsteklases utvalg i frukt og grønt.

Lenger ned i restaurantstripa finner vi Bobos Pizza.
– Hovedingrediensen i kostholdet til Bølerfolket er pizza fra Bobos, påstår Egil.

På andre siden av veien ligger den hellige treenighet av Bølerklubben, Bøler bad og Bøler bibliotek. Nedenfor ligger hva Egil kaller Bøler autosenter, som riktignok ligner mer på en bensinstasjon.
– Se der, der har vi bowiekniv og sædfuck!

Nå står det riktig nok David Bowiekniv.
– Ja, jeg må innrømme at originalen ikke hadde David, sier Egil.

På veggen er det også et hakekors med strek over.

– Ja, det var et nazimiljø på Bøler. Antakelig er dette en reaksjon på det, forteller Egil.

– *Forsvarer du slike virkemidler i kampen*

Den legendariske sædfuck og bowieknivtaggen, som ifølge Egil er blitt et landemerke for Bøler

mot nynazisme?
– Kryss over hakekors? Ja, hvis det er det som må til!

Utenfor Bøler senter står en statue av en mann med lanse, ridende på en hest.

– Den viser Bølerfolkets kamp mot vindmøller, sier Egil og tenker på Cervantes store drama om den spanske antihelten Don Quijote.

– Bølerfolket slåss mot resten av storbyens ignoranse og idioti.

Selv mener han den lokale barne- og ungdomsskolen bør få universitetsstatus.
– Det er høyt faglig nivå. Jeg er selv utdannet derfra. Jeg gikk ut med den beste snittkarakteren noensinne – meget i alle fag.

Leende sier han at vi nå har fått sett alt Bøler har å by på.

– Det er ikke småtterier. Det begynner å snø.

– Se her ja, utbryter Egil med barnlig glede og peker på snøflakene som faller.
– Dette er også bra med Bøler – det ligger litt høyere enn sentrum. I sentrum regner det nå, her faller det som snø.